

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXXX. De Infidelibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

ce soit larrecin, que denier, si est ce quil y à yn peu de faneur de larrecin. quemadmodum nec abjuratio, quia ad furtum contractatio seu locomotio requiritur, vid. Cujacium in lib. 26. qq. Papin. ad l. si rem. 47. ff. de acquir. poss. Inficiatio genus est subtractionis, inquit. Duarenus C. ult. ad L. Falcid. in f. pag. m. 575. per l. 68. §. ult. d. t. quamvis dissentire videatur. Locam. in not. ad §. 1. & 6. Institut. de oblig. quæ ex delict. nasc. verum si distingvatur inter inficiationem per se, & eam, quæ conjuncta sit cum contractatione, utrumque bene subsistere poterit.

II.

Sæpius Inficiando lis crescit. Exempla in jure passim invenire licet; ut (1.) in L. Aquilia l. inde Neratius §. hac actio ff. ad L. Aquil. §. 26. Instit. de act. (2.) in actione, si quadrupes pauperiem fecisse dicatur l. 1. §. 15. si quadrupes paup. (3.) Legatorum ad pias causas §. 19. & 26. de action. (4.) depositi ex certis causis, ut tumultus, incendii, ruinæ, naufragii. §. sed & facti 26. Instit. de act. (5.) conditio ex syngrapha, Novell. 18. ut si debitor, se scripserit Syngrapham, inficietur vel exceptionem non numeratæ pecuniæ ei opponat, & convincatur scripserit vel accepisse pecuniam, condemnatur in duplum: Liceat tamen poenitere & bonam fidem agnoscere, quamvis initio conatus sit inficiari; & hoc casu venia locum habet, sed sumtus litis præstabit, prout jurejurando suo actor eos taxaverit. Rittershus. ad Novell. pag. 636. §. 4. porro inficiantium propriam Syngrapham poena est, ut non possint uti pluribus defensionibus, sicut alias potuissent ex regulæ juris. Et poena dupli obtinet quoque in inficientes apocham à se scriptam. Rittershus. d. l. num. 5. 6. (6.) Ex contractu habito cum argentariis sine scriptura ex ed. Justin. 7. Quorum omnium insignis is in jure effectus est, quod solutorum per errorem indebite nulla sit conditio §. ult. Instit. de Obl. quæ ex delict. nasc. quia qui ea ultro solvit, videtur sciens solvisse. vitanda inficiationis causa, & sic transigendi animo. Cujac. ad l. 2. C. de condit. Indeb. vide omnino eundem in Comment. ad Novell. 18. circ. fin. & 4. F. 5.

Amplia, quod non tantum lis sæpe in jure crescat inficiando, sed aliquando etiam obligatio jure civili minus valida consolidetur. §. fin. Institut. de fideicom. hered. l. ult. Cod. de fideicom. Imò & possessio transferatur l. ult. de Rei vind. & quasi dominium quandoque amittatur: Veluti si Vassallus sciens qualitatem feudalem negaverit 2. F. 26. §. vassallus 3. vid. Antoninus Gothofredus disput. feud. XI. thes. 3. in fin.

III.

Advocati, negantes quid contra acta, arbitrarie puniendi. Carpzovius 3. Respons. 5. ubi plura cumulatur.

CAP. LXX.
De Infidelibus.

Axioma I.

Infidelitas non est causa sufficiens divortii, & nec separationis quidem quoad thorum & mensam. Ziegl. Jus Canon. pag. 483. Matrimonium enim ita proprium Ecclesiæ non est, ut inter infideles consistere non possit. Conf. 1. Cor. 7. v. 12. seqq.

II.

Infideles nec in personis, nec in rebus, quamdiu quietè vivunt, molestari aut offendi debent. Carpz. de Leg. Reg. c. 4. §. 6. n. 26.

CAP. LXXI.
De Infinitate.

INFINITAS est vitanda, l. qui bona. 13. §. ult. ff. de damno infecto, l. fideicommissa, 11. §. si quis decem, 13. ff. de leg. 2. l. fin. C. de SS. Eccles. l. unic. C. de sent. quæ pro eo, [cap. cum in multis de rescript. in 6. siquidem in omni re quod est infinitum de testatur. Gilcken. ad l. properandum in pr. C. de judic. per l. non distinguemus 32. §. quasitum 16. de recept. arbit. Socin. jun. consil. 25. visio themate n. 10. vol. 2. Pantschmann. 1. pract. quæst. 21. n. 66.] Calderin. consil. 438. aliis consil. 21. de jure patron. quod patronus, qui potest accumulative præsentare plures, intelligitur de duobus, & non ultrà, ut tollatur infinitas, Bald. in cap. fin. num. 31. de constitut. ubi quod ut tollatur infinitas, prorogatio non debet esse longior prorogato, Marfil. in l. unus. §. cognititum, num. 28. cum si 99. ff. de questionibus, ubi ponit multa verba importantia infinitatem. Exornant Axioma Vital. de Camban. in tract. clausul. pag. 56. n. 3. Escob. de ratiocin. cap. 18. num. 4. Valasc. consult. 51. num. 49. & de partitionib. cap. 9. num. 50. & 51. Garc. Gironda de privilegiorum, seu excent. explicat. num. 1392. Cardin. Pereira de potest. eligendi, c. 3. num. 18. Stephan. Gratianus discept. forens. tom. 3. cap. 600. n. 30. Cardinal. Tusch. practic. conclus. tom. 4. lit. I. conclus. 128. per totam, ubi num. 23. limitat, nisi verba patiantur infinitatem. Fufar. de substit. quæst. 382. num. 2. Cancr. variar. p. 2. c. 16. num. 112. [quia tunc infinitas tolerabilis & in jure permittitur, veluti si adjecta sit dictio toties, quoties aut quodocunque vel similes dictiones, quæ sui natura & ex propria verborum significatione infinitatem important. l. si ita stipulatus à Sejo. 55. ff. de fideiuss.]